

[Sønderby]

i gang, og som man satte i gang under forsøgsordningen. Det er venstre tilfreds med.

Som jeg har nævnt, kan der være visse marginaljorder, hvor omkostningerne vil være for store, og dér vil der kunne ydes erstatning. Jeg kan ikke umiddelbart se, om størrelsen af denne erstatning er helt rigtig. Jeg kan ikke tro, at nogen af de ting, der er nævnt af de foregående ordførere, vil ske, men det kan godt være, at der er nogle, der har noget jord, de egentlig ikke ville have drænet, men som med denne lov i hånden lige pludselig kommer i tanker om, at de vil have drænet alligevel. Man kunne måske overveje, om det arealudvalg, ministeren har nedsat, skulle kigge på det, men det må vi snakke om i udvalget.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han har nogen vurdering af, hvor lang sagsbehandlingstiden kan blive, når amtsrådene skal kigge på det og sagerne senere skal til afgørelse i miljøstyrelsen. Vi er meget betænkelige ved det, hvis der bliver for lang sagsbehandlingstid. Hvis en landmand vil i gang med dræning eller omdræning, skal han have mulighed for at komme i gang ret hurtigt.

Fra venstres side erkender vi problemerne med okkergenerne. Vi erkender også, at det skal løses. Vi vil være betænkelige ved det, hvis der skabes alt for store problemer for de landmænd, der vil i gang med dræning. Vi vil undersøge nogle af de ting i udvalget, men ellers vil vi i det store og hele støtte forslaget.

Leif Hermann (SF):

Da vi i foråret havde okkerreddegørelsen til debat herinde, efterlyste jeg en konkretisering af det arealbehov, som dansk landbrug har i forbindelse med de dræningsprojekter, reddegørelsen omhandler. Det har vi ikke fået noget at vide om siden, vi har ikke fået konstateret konkrete arealbehov. Det vil sige, at jeg stadig væk må henholde mig til, hvad jeg dengang citerede af landbrugsministerens reddegørelse af 21. marts i år, at med de relativt faldende kornpriser vil mindre produktive arealer muligvis blive frigjort til alternativ anvendelse. Det samlede landbrugsareal vil næppe ændre sig væsentligt i perioden frem til 1990, og visse mindre dyrkningssikre arealer kan blive tilplantet med skov. Jeg synes, det er en tiltalende erkendelse, at der måske

slet ikke bliver tale om det arealbehov, som okkerreddegørelsen og lovforslaget tilsyneladende regner med.

Hertil kommer noget andet, nemlig at den økonomiske gevinst for landbruget, der er tale om ved at foretage dræning, jo unægtelig hviler på nogle temmelig spinkle forudsætninger. Det er et talmateriale fra 1973, der så vidt jeg kan se blot er opdateret i 1979, altså for 5 år siden. Det er den ene indvending. Vi ved faktisk ikke rigtig noget om, hvad det er for et arealbehov, der er tale om.

Det andet spørgsmål, man kunne stille i denne forbindelse, er: hvordan hænger dette sammen? Bekræftes det, jeg antager her, ikke af, at man er i gang med at nedsætte det almindelige tilskud til dræningsaktiviteter fra 33½ pct. til 25 pct.? Og endelig: hvorfor har det i grunden et sådant hastværk med denne lov? Var det egentlig ikke bedre at forlænge den gældende ordning og afvente udfaldet af den recipientkvalitetsplanlægning, der skal indarbejdes i regionplanlægningen i 1985, således at vi kan se, hvordan de vandløb er recipientkvalitetsmålsat, og derefter lave en lovgivning i overensstemmelse med det?

Endelig kan man måske tvivle lidt på den rensningseffektivitet af hydratkalk, som er skildret som den mulige løsning. Jeg står her med et udklip af Skive Folkeblad fra den 15. november 1984. Det fortæller om en bæk i det såkaldte område 1 i Vestsalling, der er ødelagt i forbindelse med dræning til trods for kalkudfældningsanlægget.

Efter vores opfattelse er logikken altså den, at man laver et egentligt forbud mod dræning inden for en del af de potentielt okkerbelastede arealer. Vi må altså undskylde over for hr. Sønderby, at vi her vil foretage et indgreb i den frie dræningsret. Det drejer sig, så vidt vi kan se, om et areal på omkring 1.000 ha årligt, og hvis vi laver et generelt forbud, indebærer det, at der ikke skal betales erstatning, fordi sådanne generelle reguleringer almindeligvis er erstatningsfrie.

Jeg vil i anden omgang komme med nogle kritiske bemærkninger til andre dele af forslaget, men afslutningsvis vil jeg sige, at det principielt er udmærket, at vi får en miljølov på dette område. De pæne bemærkninger skal ministeren altså have med, det har vi savnet længe. Jeg tror, fiskene er ligeglade med, hr. Sønderby, om de kommer ind under miljøbeskyttelseslovens § 17 eller ej. De dør i